

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1208/06
13.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, broj 322-01-14/2006-10 od 30.01.2006. godine, u predmetu inspeksijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja republičkog šumarskog inspektora Uprave za šume - Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, sa sedištem u Čačku, Okrug Moravički, broj 270-322-721/2005-10 od 27.12.2005. godine, kojim rešenjem je naloženo tužilji da do 30. aprila 2006. godine, nakon čiste seče koju je izvršila u vlastitoj šumi na mestu zvanom "aa" KO KK, izvrši pošumljavanje na površini od 0,25 ha i to: 1. da izvrši pripremu terena za pošumljavanje uklanjanjem korova ostatka seče i 2. da izvrši sadnju školovanih sadnica hrasta kitnjaka starosti 1 + 1 sadnjom u jame na razmaku 2 h 2,5 metara (2000 kom. sadnica / ha) i da o izvršenju rešenja obavesti inspektora u roku od 10 dana od dana izvršenja.

Tužbom kojom je pokrenula ovaj upravni spor tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da isto ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, kao i da u izreci rešenja nije naveden broj katastarske parcele - šume, sa koje je izvršena seča, zbog čega se predmetna parcela ne može identifikovati, pa samim tim ni osporeno rešenje izvršiti. Ističe takođe da je njen pokojni suprug bio samo jedan od suvlasnika predmetne parcele, te da tužilja nije ni vlasnik ni korisnik cele parcele zbog čega se u odnosu na nju ne može primeniti odredba člana 36. Zakona o šumama. Kako sa napred navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na njenu štetu, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri navodima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na koje je primenjen odgovarajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da prvostepenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, jer je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, nesumnjivo utvrđeno da je BB, bratanac tužiljinog supruga, izvršio čistu seču šume, na mestu zvanom "aa" KO KK, bez dobijenog odobrenja za seču i izvršene doznake, te na taj način bespravno posekao ukupno bruto mase 80 m³ cera kitnjaka. Pri navedenom, tužilja i ne spori da je navedena seča izvršena po njenom nalogu, jer je kako sama ističe u tužbi jedan od vlasnika predmetne parcele sa koje je izvršena seča bio i njen muž, te da je u vezi sa tim angažovala sinovca pokojnog muža da iseče određenu količinu ogrevnog drveta sa parcele koju su godinama koristili i kako su to radili i ranijih godina.

Kod navedenog stanja stvari, pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužilje izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 27.12.2005. godine, jer je i po oceni ovog suda, tužilja kao lice koja je nesporno koristila navedenu parcelu i nakon čijeg naloga je seča šume i izvršena, u obavezi da izvrši pošumljavanje parcele na površini na kojoj je seča i izvršena, kako je naznačeno u dispozitivu rešenja prvostepenog organa, saglasno odredbi člana 36. Zakona o šumama ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 46/91 ... 101/96), a kojom odredbom Zakona je propisano da su korisnici i sopstvenici šuma dužni da izvrše pošumljavanje požarišta, površina na kojima nije uspelo podmlađivanje i pošumljavanje, kao i površina na kojima je izvršeno pustošenje - bespravna čista seča i krčenje šuma ili bespravna seča retkih vrsta drveća, u roku koji odredi nadležni inspeksijski organ.

Sa napred iznetog, Vrhovni sud Srbije je i ostale navode tužbe ocenio neosnovanim, s obzirom na to da tužilja nije navela okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

Sa navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučeno kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 13.12.2007. godine, U.1208/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS